

שמעון אנגרס

שמעון אנגרס – המורה, המחנך, המדריך, אולי גם החבר המבוגר. ריבה – כלבת הזאב טובת המזג שלשונה משורבבת בחיור כלבי, תמיד צמודה לרגליו. היא שותפת הילדים בכל שעור, בכל שיחת כיתה, בכל חגיגה ובכל טיול. לפעמים מצטרף אליה איזה גוזל רך ימים של בז שהגיע לידי של שמעון עד שיגדל וישוחרר לחיי עצמאות בטבע. עקרבים, עכבישים, חיפושיות ולטאות רובצים בקופסאות מסודרות ומחכים למנת האוכל היומית. בתוך כלוב זכוכית, בשקט מאיים, מזדחל נחש צפע עב גוף. ליד הכלוב הזה בכלוב שכן רוחשת לה עדת עכברים לבנים. מדי פעם נגזר דינו של אחד מהם בלועו של הצפע. בין הספרים על אחד המדפים גולגולת אדם חסרת כמה שיניים ובמרכז מצחה נפער נקב הרומז על אירוע טראגי בקורות חייו של בעל הגולגולת. ממצאים ארכיאולוגיים, חלקם פרהיסטוריים, שנמצאו בשפע בסביבה הקרובה לקיבוץ, מונחים בסדר מוקפד על מדף מיוחד. באחד הריבועים הפנויים על אחד מארבעת קירות החדר, תלויים ציורים וקריקטורות פרי יציר כפיו ודמיונו של שמעון. זהו חדר מגוריו. מלבד גן החיות, כוננית הספרים, וכל המתואר לעיל כלל החדר הזה מיטה, ארון של כלום, שולחן מלא ספרים, תיקיות וניירות. ליד השולחן כיסא בודד. בעת ששמעון ישב ליד השולחן וריבה הכלבה רבצה על הרצפה ליד המיטה, לא נותר מקום לאדם נוסף בחדר שריחות תושביו הקבועים לא משכו קהל רב ממילא. אף יל פי כן הילדים היו מבקרו הקבועים. הסידור היה שאם אחד או שני ילדים מגיעים, גם ללא התראה מראש, כדי לצפות בשפע החי המסקרן וללמוד מהסבריו של שמעון, ריבה הייתה זוחלת אל בין רגלי השולחן, כדי לאפשר לזאטוטים לעמוד בנוחיות אל מול מורם האהוב.

מבנה קטנטן, הקרוי בטונדה, בגודל של כ 2 מטרים ברוחב, ו 4 מטרים באורך הכיל את החדר היחיד הזה שהזכיר מרחץ טורקי בקיץ ואיגלו אסקימוסי בימי החורף. זהו חדרו של מורה, מחנך וחבר אשר לא ימצאו עוד כמוהו. לימים יוקדש לזכרו חדר מיוחד במוזאון הלאומי למדע בחיפה הידוע בשם "טכנודע" והשוכן בבניין ההיסטורי של הטכניון.

השעורים בכיתה של שמעון התבססו הרבה על עבודה ולימוד עצמי. הוא אפשר לכל ילד לפתח את הכישורים שהתברך בהם. כל הפעילויות שמחוץ למסגרת הלימודים נוהלו בידי הילדים עצמם. היו אלה ראשית הימים של חברת הילדים במעיין צבי.

יוסי ישראלי